Contributed by Cecil Massot, Charlotte
donderdag, 23 juni 2011 - Last Updated donderdag, 23 juni 2011

Op donderdag 16 juni werden een 60 tal Afghaanse hongerstakers uit een pand verdreven waar ze sinds december verbleven. 25 Afghaanse vluchtelingen werden opgepakt. 8 van hen werden naar een gesloten centrum gebracht. We spraken met Charlotte Forges, een militante van de jongerenorganisatie JAC (Jeunes Anticapitalistes), die samen met een aantal andere leden na haar schooluren sinds een aantal maanden lessen Frans gaf aan de vluchtelingen. (SAP-Web)

Kun je jezelf even voorstellen en uitleggen wat je precies deed om de Afghaanse vluchtelingen te helpen?

Ik ben Charlotte, ik ben 20 en ik ben militante bij de Jeunes Anticapitalistes. Met een viertal mensen gaf ik sinds zes maanden franse les in de Eendrachtstraat, waar de Afghaanse vluchtelingen een pand kraakten. De lessen waren niet echt formeel. Het was ook om met hen wat gesprekken te hebben en hen moreel wat te ondersteunen. In het begin verliepen de contacten nogal moeilijk omwille van het wantrouwen, maar naargelang we elkaar leerden kennen werden de gesprekken ook interessanter. Er namen gemiddeld 40 mensen deel aan de lessen en daarna aten we samen of speelden we kaart. Het gaf hen ook de gelegenheid elkaar beter te leren kennen.

Kun je wat meer zeggen over de personen aan wie jullie les gaven?

De bewoners van het kraakpand waren Afghanen, afkomstig uit diverse steden in Afghanistan. Ze verblijven reeds jaren in België. Men had ze in het verleden verblijfsdocumenten beloofd. De eigenaar van het gebouw, de Regie der gebouwen, had hen de toestemming gegeven om in het gebouw in de Eendrachtstraat te verblijven. Ze verbleven er sinds december. Ze hebben verschillende asielaanvragen en regularisatieaanvragen op basis van werk ingediend, die praktisch allemaal negatief beantwoord werden.

Wat was de motivatie van de negatieve beslissingen?

In de asielaanvragen verwees men naar het geboortedorp. Diegenen die in Kaboel geboren waren kregen een negatieve beslissing. Anderen kregen een negatieve beslissing op basis van de datum van de indiening van hun aanvraag. Men verweet sommigen dat ze hun dossier te laat hadden ingediend, waardoor de aanvraag categorisch geweigerd werd.

Waarom zijn ze met de hongerstaking begonnen?

Wanneer ze bijna allen een negatieve beslissing ontvangen hadden. Het heeft velen van het ontmoedigd, en niemand leek aandacht te hebben voor hun situatie.

Wat is er donderdag precies gebeurd?

Om 8 uur ’s morgens zijn een hele groep politie agenten het pand binnengedrongen door de deur in te stampen. Het was niet de lokale politie. Met de lokale politie hadden ze namelijk een positief contact. Zij brachten zelfs hun post en dergelijke. De agenten die nu gestuurd werden waren erg gewelddadig en hebben de personen één voor één buiten doen zitten. Hun advocaten werden door de buren op de hoogte gebracht. We hebben met allen geprobeerd een geïmproviseerde sit in te organiseren om te beletten dat er mensen werden opgepakt, maar de politie is klappen beginnen uitdelen en 3 mensen werden meteen naar het ziekenhuis gebracht. Omwille van de hongerstaking hadden ze praktisch geen energie meer en vielen gewoon flauw. Een aantal Afghanen heeft zich proberen verzetten tegen de klappen die ze kregen, en hierop zijn ze mensen beginnen oppakken. De politie heeft 25 Afghanen opgepakt. Van de 25 werden er 8 naar het gesloten centrum gestuurd om te worden gerepatrieerd. Ik wist zelfs niet dat men Afghanen kon repatriëren aangezien het land in oorlog is, waar het Belgische leger nota bene zelf aan meedoet. Toen ze naar het commissariaat gebracht werden hebben we proberen onderhandelen om hen te mogen zien, maar tevergeefs. Aangezien het over het grootste commissariaat van Brussel gaat, op de Kolenmarkt, en aangezien we met weinig mensen waren had het niet veel zin om ter plaatse acties te organiseren.

Werden er gezinnen uiteen gehaald?

Voor zover ik weet niet. Maar je moet weten dat, aangezien de Regie der gebouwen reeds had laten weten dat ze het gebouw zouden ontruimen van zodra de hongerstaking werd aangevat, er een aantal gezinnen met kinderen preventief vertrokken zijn om dit risico te vermeiden.

Hebben jullie steun gekregen van andere groepen?

Mensen die deel uitmaken van het steuncomité CRER (Coordination contre les Rafles, les Expulsions et pour la Régularisation) dat 5 maanden geleden werd opgericht, waren vandaag aanwezig. Ook de Liga voor mensenrechten heeft in het commissariaat proberen onderhandelen, denk ik. Maar we hebben zelf heel wat mensen en organisaties gecontacteerd.

Plannen jullie nog acties?

Vrijdagochtend hebben een deel van de Afghanen die niet opgepakt werden uit protest het verkeer geblokkeerd aan het kruispunt Louiza, niet ver van hun pand, maar de politie heeft er vlug een einde aan gemaakt. Diezelfde dag zijn we met een groep naar het kabinet van Wathelet, de staatssecretaris voor asiel en migratie, gegaan om gehoord te worden. Drie Afghaanse woordvoerders werden ontvagen terwijl we met de rest buiten vreedzaam betoogden. Wathelet bleef zich verschuilen achter het feit dat de aflevering van het vluchtelingenstatuut uitsluitend de bevoegdheid is van het Commissariaat Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen en de Raad voor Vreemdelingenbetwisting. Hierop hebben we terug een sit in georganiseerd waarop we hardhandig uiteen werd gedreven door de politie.

Waar brengen ze momenteel de nacht door?

We hebben donderdag proberen onderhandelen met de kerk Gesu, dicht bij de Botanique, die momenteel ook gekraakt wordt door daklozen, om te vragen of er nog plaats is voor de Afghanen die niet opgepakt werden. Maar de organisatoren van de Gesu waren niet akkoord om hen te ontvangen wegens plaatstekort. Slechts één nacht was mogelijk. Uiteindelijk heeft de burgemeester van Elsene zijn toestemming gegeven om in een gebouw te verblijven in de Elsensesteenweg. Momenteel verblijven ze er met 50 waarvan er een dertigtal hun hongerstaking verder zetten. Ondanks de garantie van de burgemeester weten we niet voor hoelang ze daar veilig zijn. En indien zij ook negatieve beslissingen zullen krijgen zal dit bij een volgende ontruiming terug aanleiding zijn om hen naar een gesloten centrum te brengen, om hen vervolgens terug te sturen naar Afghanistan. Het komt er nu op aan zo veel mogelijk ruchtbaarheid te geven aan hun hongerstaking en het risico dat

ze lopen door gerepatrieerd te worden. Het is eigenlijk hallucinant: terwijl ons land mee bommen helpt werpen in Afghanistan, sluiten we hier onze deuren voor de mensen die deze ellende ontvluchten.